

2. व्यङ्ग entstellt, krüppelhaft. *Abstr.* व्यङ्ग-
ता *f.*
व्यङ्ग्य, °यति entstellen, verstümmeln;
p.p. व्यङ्गित.
व्यङ्गिन् = 2. व्यङ्ग.
व्यङ्ग्य offenbar; verständlich (*rh.*).
व्यच्, विव्यक्ति aufnehmen, fassen.
व्यचस् *n.* Umfang, Ausdehnung, Raum.
व्यचस्वन्त् geräumig, weit.
व्यचिष्ठ (*Superl.*) umfangreichst.
व्यजन *n.* das Fächeln; Fächer (*auch* °क *n.*).
व्यञ्जक offenbarend, ausdrückend (*Gen. o.*
—°).
व्यञ्जन *dass., f.* आ indirekte Aussage (*rh.*).
n. Schmuck; das Offenbaren, Bekunden,
Deutlichkeit; Kennzeichen, *bes.* Puber-
tätszeichen, Merkmal; Bräue, Zukost;
Consonant, Silbe; *auch* = *f.* आ.
व्यति *m.* Ross.
व्यतिकर *m.* Mischung, Berührung, Ver-
einigung; Unfall, Vernichtung, Unter-
gang.
व्यतिक्रम *m.* das Vorübergehen; Über-
schreitung, Übertretung, Verletzung;
Vergehen, Unrecht gegen (*Gen. o.* —°).
व्यतिक्रमण *n.*, °क्रान्ति *f.* Unrecht gegen
(—°).
व्यतिरेक Ausgeschlossenheit, Negation,
Gegensatz, Kontrast.
व्यतिहार *m.* Vertauschung, Gegenseitig-
keit.
व्यत्यय *m.* Wechsel, Umkehr.
व्यत्यास *m.* *dass.*
व्यथ्, व्यथते (°ति) schwanken, taumeln,
fehlgehen, weichen, bestürzt werden,
verzagen. *p.p.* व्यथित schwankend, be-
stürzt, aufgeregt. *Caus.* व्यथयति (*gest.*
व्यथयतिराम्) schwanken machen,
aufregen, bestürzen, betrüben.
व्यथन aufregend. *n.* das Schwanken, Tau-
meln, Schmerzempfindung.
व्यथा *f.* Fehlschlag, Schaden, Verlust,
Unruhe, Bestürzung, Not, Qual.
व्यथित (*s.* व्यथ्) *n.* Schaden *o.* das Zagen.
व्यथिस् schwankend, schief, heimlich,
heimtückisch.

व्यद्वरं *m.*, व्यद्वरी *f.* Nagetier.
व्यध्, विध्यति (°ते) durchbohren, treffen,
verwunden; bewerfen mit (*Instr.*), be-
haften *o.* schädigen mit, jemd etwas
anthun (*Acc. der P. u. Instr. der S.*).
p.p. विद्ध durchbohrt u. s. w.; behaftet,
versehen, verbunden mit (*Instr. o.* —°, *s.*
auch bes.). *Caus.* (वेधयति) durchbohren;
p.p. वेधित = विद्ध; व्याधयति durch-
bohren lassen. अनु hinterher durch-
bohren *o.* treffen; durchziehen, erfüllen.
p.p. अनुविद्ध durchbohrt; durchzogen,
durchsetzt, erfüllt, begleitet von (*Instr.*
o. —°). अप fortschleudern, aufgeben,
fahren lassen. *p.p.* अपविद्ध fortge-
schleudert u. s. w.; ausgesetzt, aus-
gestossen; getroffen, begleitet von (—°).
अव hinein- *o.* hinabstürzen. आ hinein-
werfen, verjagen, verstoßen; zerbrechen.
p.p. आविद्ध geschleudert; durchbohrt,
verwundet. व्या *u.* समा im Kreise be-
wegen, schwingen. नि hinschleudern,
niederwerfen. निस् verwunden, treffen.
प्र fortschleudern, werfen, schießen,
durchbohren, treffen. *p.p.* प्रविद्ध fort-
geworfen, verschüttet, vergossen. प्रति
schießen, beschießen. सम् beschießen.
व्यध *m.* Durchbohrung, Durchstechung.
व्यधन durchstechend; *n.* = *vor.*
व्यध्व *m.* der halbe Weg; *Loc.* व्यध्वे *u.* व्यध्वे
auf halbem Wege.
व्यध्वन् auf halbem Wege seiend, durch-
streifend.
व्यन्त getrennt, entfernt.
1. व्यन्तर *n.* Zwischenraum.
2. व्यन्तर *m.* eine Art Götter.
व्यन्तराम् *Adv.* halbwegs, mittelmäßig.
व्यपदेश *m.* Bezeichnung, Name; Ausflucht,
Vorwand.
व्यपदेशिन् (—°) bezeichnend, sich berufend
auf, zum Vorwand nehmend.
व्यपनय *m.*, °न *n.* Entziehung, Beseitigung.
व्यपरोपण *n.* das Ausreißen, Entfernen.
व्यपाय *m.* das Aufhören, Scheiden, Ende.
व्यपाश्रय *m.* Sitz, Stätte, Zufluchtsort; *adj.*
—° befindlich in, vertrauend auf.